

חסד – ראשון

וַיְהִי אֵלֶיךָ כל מקום בו כתוב **אלה** פסל את הראשונים – שיצר מחשבות ליבם רק רע כל היום והלכו. אבל נח היה צדיק תמים והעמיד דורות לעולם. **אלה אותיות לאה!** שהיא בבינה, והיא: **הַנּוֹלֶדֶת נֹחַ** יסוד אבא - חכמה **נֹחַ אִישׁ צַדִּיק** התפשטות אבא עד היסוד **הַתְּמִיִּים** מהול - עשרה נולדו מהולים: אדם, שת, נח, שם, חם, יפת, יעקב, יוסף, משה, איוב. יסוד אמא היה תמים, **שהיה משלים ומחבר בין לאה ורחל הָיָה בְּדִרְתָּיו** צידקתו של נח היה **בשב ואל תעשה** – נח לא חטא במה שחטאו דורותיו: **בעון זימה, בגזל, ובעבודה זרה**. ונח שמר את בריתו מלחטוא בזנות **אֵת הָאֱלֹהִים** המלכות **הַתְּהִלָּה נֹחַ** נח חי עד אברהם – ואברהם היה בן נ"ח שנים כשמת נח.

כל הצדיקים נלחמים כל הזמן ביצר הרע, ועיקר תולדותיהם הם המעשים טובים. **אלה תולדות נח**, אליה גימטרייה ל"ו – רומז שנח היה אחד מ- ל"ו צדיקים ועבד את הקב"ה בהסתר, שכתוב: הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד **והצנע לכת עם אלהיך**, ובנוסף הוא היה נח לבריות, ועזר וסייע להדריכם בדרך ה'.

נח היה בן 480 לאחר שמתו כל האנשים והדורות הקודמים שידעו את ה' – לפני שיראו את הרעה של עונש המבול. **ומתושלח היחיד שנשאר מהתקופה ההיא**. ה' אמר לנח ולמתושלח שיאמרו לדור שיחזור בתשובה – והדור לא שמע. ה' שם מועד ל- 120 שנה שאם הדור יחזרו בתשובה לא תשחת הארץ. נח לא לקח אישה ולא הוליד בנים **כי ידע שהארץ תישחת**, וכאן נח פעל כמו נשות למך הרשע. ה' בחר בנח שמזרעו יחיו הדורות אחר המבול. ובגיל **498** נח לקח את **נעמה בת חנוך** לאישה כשהיא בת **480** שנה. נעמה ילדה את **יפת** ואחר כך את **שם** – והם הלכו בדרכי ה' כמו שלמדו ממתושלח ונח. אבא של נח **למך** מת באותם ימים **כי לא הלך בדרכי ה' בכל לבבו** והוא מת בגיל **777** שנה – וזה כשנח היה בן **595** שנה.

נח הוא יסוד אבא היורד עד יסוד ז"א, ומשקה לבינה שהיא גן עדן העליון. גם **משה רבינו** בחינת יסוד אבא!

יש ליסוד כח לעלות מ"ן למעלה ולהוריד שפע ממעלה למטה, מפני שהכל כלול ב**יסוד**! שהוא צדיק תחתון המשפיע לכל הדור. הצדיק מעורר את הדור שיהרהרו בתשובה, **כדי שהצדיק יוכל להעלותם**. כמו שהיה בדור אברהם, שכולם עבדו עבודה זרה, ועם כל זה אברהם החזירם למוטב, שכתוב: **וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשָׂו בְּחָרֶן**. בתוך המילה **חרן** יש אותיות **נח!** לרמז שנח לא יכל להעלות את דורו, כי כולם היו רשעים, **וְכָל יִצְרַח מִחֻשְׁבֹּת לְבוֹ רַק רַע כָּל הַיּוֹם**, שבמקום שנח יעלה אותם, **הם הורידו אותם**. ולכן נח היה צריך **עזרה של הקב"ה!** שזה **סוד: אֵת הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ נֹחַ**.

יסוד של הזכר נקרא **זה**, ויסוד הנוקבא נקרא **זאת!** כשנח נולד, כתוב: **זֶה יִבְרָאנוּ מִמַּעֲשָׂנוּ וּמִעֲצָבוֹן יְדִינוּ**, כי ספירת היסוד **מנחם** את המלכות, שעליה נאמר: **אין לה מנחם מכל אהביה**. בתוך המילה מנחם יש אותיות **נח!** ואותיות **מ"ם** הנותרות גימטרייה **80** גימטרייה **יסוד!**

נח נוטריון נשמת חיה, שכולל כל המילואים: **ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן**, כי הוא יסוד של החכמה הכולל את כולם, **והחכמה מחיה את בעליה!** יוד הי ואו הה גימטרייה **נח!**

אבא הוא החכמה, שבו **י' פעמים א"ל**, שבגימטרייה **ש"י עולמות**. וכאשר יסוד אבא יורד אל ז"א שהוא בחינת הוי"ה, נעשה **א"ל הוי"ה**, ועם הכולל גימטרייה **נ"ח!**

נח הוא גלגול רוח של הבל, ומשה גלגול נשמת הבל. הנשמה כולה טוב, והרוח מעורב טוב ורע, ולכן יצא מנח חם.

נח הוא בחינת יסוד אבא. כי עשרה דורות מאדם הראשון עד נח, הם עשר ספירות של אבא!

י ויולד נח שלשה בנים כמו אדם הראשון שהוליד שלושה בנים **אֵת שָׁם** ראשי תיבות שבת מילה – לרמז על הצדיק **אֵת חָם** אותיות מ"ח **וְאֵת יִפְתָּ:** **היסוד נקרא ח"י** כי הוא מקבל ו"ק מג' הקווים. **גי פעמים ו' עולה י"ח**.

את **שם** שהוא המלכות הוליד נח **מכח קו ימין**. **שד"י הוי"ה גימטרייה ש"ם**.

את **חם** הוציא מהיסוד **מצד שמאל**, כי משם **חמימות היצר והשחתת הזרע**. שורש החמימות מאמא שיש בה שם **אהי"ה**, ועם הוי"ה והכולל עולה **ח"ם**. **חם אותיות מח!**

פרשת נח

את יפת הוציא מהיסוד מצד אמצעי, ממה שמקבל היסוד מפרצוף לאה, שהם ג' שמות אהי"ה: קמ"ג קנ"א קס"א, ועם לאה, גימטרייה יפ"ת עם הכולל.

יפת התגלגל בעשו! וזה סוד: יַפֶּת אֱלֹהִים לִיפֶת וַיִּשְׁכֵּן בְּאֶהֱלֵי שֵׁם וַיְהִי כְנָעַן עֶבֶד לְמוֹ. שיפת התגלגל בזרעו של שם!

אברהם נשא לאישה את קטורה והגר, בנות יפת וחם!

שי"ח אותיות שח"י נוטריקון: שם חם יפת! שהם נה"י שעלו לחג"ת, ולכן בבית השחי יש שערות ששורשם משם חם ויפת.

יא וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ שפיכות דמים, עריות, וגזל. הארץ זו המלכות! לְפָנַי הָאֱלֹהִים סוד בינה – אמא אילעה. כאן הכוונה שדור המבול השחית את הארץ בפרהסיא, לפני מידת הגבורה! וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ חָמָס המלכות מלאה בטומאה של החצונים שנקראים חמס:

העוון הגדול שגרם השחתת הארץ וקלקול בניינה של המלכות, היה הוצאת זרע לבטלה. כי זה משך את הס"א בקרב הארץ, שנטלה כל אותן הטיפות לברוא מהם רוחות ושדים ומזיקים.

נח לקח את שלושת בנות אליקים בן מתושלח שיהיו נשים לבניו.

מה היתה ההשחתה של דור המבול? כולם היו משחיתים את הזרע. זרע האדם נוצר ל- 40 יום. לכן היה עונשם 40 יום של מבול.

הארץ נמלאה חמס במקום שפע היסוד הקדוש בג' קווים, שהם: שם חם ויפת. הארץ קיבלה מג' קווים של הס"א, שהם: גילוי עריות, שפיכות דמים, ועבודה זרה.

יב וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ וַהֲנִיחָה נִשְׁחָתָה כִּי הִשְׁחִית כָּל בְּשָׂר אֶת דְּרָכָו עַל הָאָרֶץ אפילו החיות היו מוציאים זרע לבטלה. הקלקול נתפשט גם בלבושים. על הארץ רומז שהדגים לא חטאו: {ס} בתחילת הפרק בפסוק ג', מופיע שם הוי"ה ובפסוק זה מופיע של אלוקים – מראה לנו כי מידת הרחמים התהפכה למידת הדין, לפי הדור ומעשיו הרעים. אדם הראשון הוא אב וראש לכל הנבראים אחריו – כך גם נח, אב וראש לכל הנבראים אחר המבול. וכמו שהיו לאדם הראשון שלושה בנים, שניים מהם עיקר ואחד טפל – כך גם לנח.

יג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הַמַּלְאָכִים לְנֹחַ קַיֵּץ כָּל בְּשָׂר נוטל הנשמה לכל בשר, ומי הוא? זה הוא יצר הרע – הנחש, שעליו כתוב: "והנחש היה ערום" בא לְפָנַי ס"מ בא לפני המלכות לקטרג כי מַלְאָה הָאָרֶץ כנסת ישראל חָמָס אלו העמלקים מְפַנְיָהֶם הקליפה מתחזקת, עד שאין אפשרות לתקן, ולכן: וַהֲנִי מִשְׁחִיתֶם אֶת הָאָרֶץ מִי המבול נקראים גם מי נח – שלא ביקש רחמים על העולם, שהרי הקב"ה גזר וצדיק מבטל: יד עֲשֵׂה לְךָ הַנְּאֻתָךְ וְלִטְוֹבֹתֶךָ תִּבְתֵּן עֲצֵי גִפְרִית וְעֲשֵׂה לְךָ אֶת הַתֵּבָה וְכִפַּרְתָּ אֹתָהּ מִבֵּית וּמִחוּץ בַּכֹּפֶר סימן לנח ולבניו שיהיו ענווים ושפלים, ועל ידי כך ינהגו בפרישות, ולא ישמשו בתיבה:

גם תיבה וגם בית, רומזים על המלכות!

הקליפות התרבו והקלקול גבר, ורצו לעלות עד הבינה, הרמוזה במילה: קנים, כי שם קנ"א הוא בנינה! ולכן דוחים את הקליפה על ידי הספירות: תפארת ומלכות, הרמוזות במילה: וְזָה, שמתחיל את הפסוק הבא.

טו וַיְהִי וַיִּזְהַר וַיִּתְפָּאֵר, "זה" יסוד, והתפארת מקבל כח מהבינה הנקראת: אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ התיבה היא המלכות, שיסוד

ותפארת מקבלים כח מהבינה כדי לבנות את המלכות שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה 300 גימטריה כפ"ר אֶרֶךְ הַתֵּבָה

חֲמִשִּׁים אַמָּה רַחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ: טז צַהֲרַח חלול לא נפתח עד אחר המבול. צהר מלשון צהרים - רומז על הנשמה המאירה לגוף. וזה סוד הבינה הנקראת אלהים חיים. אלף למד הה' יוד מס גימטרייה צה"ר! והבינה מאירה ובונה את התיבה, תַּעֲשֵׂה לְתֵבָה אותיות הב"ת – הכוונה למלכות, דהיינו הבינה מתקנת את המלכות! וְאֵל גימטרייה

לא"ה עם הכולל אַמָּה גימטרייה מ"ו, שהוא מילוי שם ע"ב, והמילוי ניתן אל הבינה, כלומר: אחוריים של החכמה בונים את הפנים של

הבינה! הַתְּכַלְכֵּלְהוּ אותיות כ"ל תנ"ה. כ"ל רומז על יסוד אבא, המאיר באמא שיש בה שמות: קמ"ג קנ"א קס"א, שבגימטרייה תנ"ה מְלַמְעֵלָה ברית המעורר מכוון כנגד ברית הלשון. כי אורות אבא ואמא מעל זו"ן וּפְתַח הַתְּכַלְכֵּלְהוּ סוד המלכות דמלכות בְּצַדֵּהּ תְּשִׁים כי מידת הדין תפלה ולא העיקר. בצד"ה גימטרייה מיכ"ל, הממתק את הדינים של המלכות תְּהַתְּיִים נה"ם - הבטן שְׁנַיִם חגית - הגוף וּשְׁלֵשִׁים כח"ב - הראש תְּעֵשֶׂה לתיבה 3 קומות: קומה תחתונה שימשה לזבל, קומה אמצעית לחיות, קומה עליונה לבני אדם. ג' קומות בתיבה, כנגד ג' כלים של פרצוף המלכות: ראש תוך סוף.

יז ואני זו"ן הנני מביא את המבול מלשון בלבול. מבו"ל גימטרייה לח"ם. מבו"ל גימטרייה מ"ב לא"ה, כלומר המבול הוא גבורות הבינה! מַיִם עַל הָאָרֶץ כלומר הדין של לאה עובר דרך החסד, אל המלכות! כי השחיטו זרע לבטלה והזרע דומה למים, ולכן מי המבול הם מידה כנגד מידה לְשַׁחַת כָּל בְּשָׂר כְּתוּצָאָה מדיני לאה אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ תְּיִים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ יְנוּעַ: דור המבול אחזו בסיגי הגבורות, שהם: ש"ך פ"ר דינים, וכל זמן שלא עלו הגבורות, דור המבול היה מקבל חיות מהם. עד שהגיע נח לגיל 600 שנה שהעלה כל ש"ך פ"ר דינים שהם בגימטרייה 600. בזמן מוחין דקטנות שולטים ג' פעמים אלהים בגרון, עד שמגיעים מוחין דגדלות הדוחים את המוחין דקטנות, וכל שכן שדוחים את הדינים, ומוחין דגדלות הם ג' היות שבגימטרייה מבו"ל! וזה סוד: יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם! בג' היות יש י"ב אותיות, ולכן המבול היה י"ב חודש, שבכל חודש יש צירוף אחר של הוי"ה. ש"ך דינים הם משורש ז' המלכים שמתו. והם מיתקנים על ידי המלך השמיני, הדר! הדר מלשון יופי וחוץ... נח! שהרי נח ודורו בבחינת עולם התהו בסוד ש"ך פ"ר.

נח נוטריקון: נוצר חסד! שהרי נח הוא יסוד אבא היונק ממזל נוצר חסד, ששם בחינת יסוד של הכתר, שיונק מיסוד של אדם קדמון, שהוא סוד מלך הדר הממתיק טיפת אודם שהם סוד ה' גבורות, על ידי טיפת לבן שהם סוד ה' חסדים! כלומר, המזל נוצר חסד ממתיק את האלפים, שהם: אלהים אדני שהם השורשים של ש"ך ופ"ר דינים!

תיבה גימטרייה ע"ב קפ"ד קס"א, בחינת יסוד אבא תוך יסוד אמא, ששם שורש נח!

יח והקמתי את בריתי אתה מידת היסוד, בסוד השגחה פרטית על נח אֲתָךְ שאנשי הדור לא יהרגו את נח, ונח לא יהרג במבול וּבֵאתָ אֵל הַתְּבָה עיקר הזיווג של נח עם התיבה - יסוד עם המלכות שחיבור זה מקיים את העולם, לכן נאסר לנח הזיווג עם אשתו אֲתָה יסוד וּבְנֵיךָ חלקי המלכות וְאִשְׁתֶּךָ נעמה היא המלכות וּנְשֵׁי בְנֵיךָ מלכות דמלכות אֲתָךְ האנשים לבד ונשים לבד - נאסרו בתשמיש המיטה: יט וּמִכָּל הַחַי לרבות השדים. החי כנגד עולם הבריאה מִכָּל בְּשָׂר שְׁנַיִם מִכָּל תָּבִיא אֵל הַתְּבָה לְהַחִיית אֲתָךְ זָכָר וּנְקֵבָה יְחִיו: כ מִהַעוֹף יסוד של עולם הבריאה לְמִינֵהוּ וּמִן הַבְּהֵמָה בהמ"ה גימטרייה ב"ן, בסוד המלכות של עולם הבריאה לְמִינֵהּ מִכָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם מִכָּל יבאו אליך להחיות: כא וְאֲתָה קַח לָךְ מִכָּל מֵאֵכֶל אֲשֶׁר יֵאָכֵל הצומח רומז אל עולם היצירה וְאִסַּפְתָּ אֵלֶיךָ וְהָיָה לָךְ וּלְהֵם לחיות לְאֲכָלָהּ: כב וַיַּעַשׂ נֹחַ כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים כִּן עָשָׂה נח התחיל לבנות את התיבה בגיל 595 וסיים לבנות בגיל 600 - סה"כ 5 שנים לבניית התיבה. ואז לקח נח את שלושת בנות אליקים בן מתושלח לבניו. ומתושלח מת בגיל 969 שנה: {ס}

היסוד קיבל שפע מהבינה הנקראת אֲשֶׁר, והיסוד נתן השפע למלכות. וזה סוד בניית התיבה!

גבורה – שני

ז **א** וַיֹּאמֶר לְאַחַר מוֹת מִתּוֹשֶׁלַח בֶּן חֲנוּךְ. הַמִּילָה וַיֹּאמֶר מוֹרָה עַל הָעֲלָאָה! יְהוָה ז"א לְנֹחַ יִסּוּד בֵּא אֶתְּךָ וְכָל בֵּיתְךָ עִטְרַת הַיִּסּוּד אֶל הַתְּבָה הַמַּלְכוּת כִּי אֶתְּךָ כְּתַר רְאִיתִי הַמִּשְׁכַּת הַחֲכָמָה הַנִּקְרָאת רֵאִיהָ אֵל הַבֵּינָה וְאֵל הַתְּפָאֶרֶת וּמִשָּׁם אֵל: צַדִּיק לְפָנַי בְּדוֹר הַזֶּה:

לאחר בניין ותיקון המלכות מהכתר אל החכמה ואל הבינה ואת התפארת ואל היסוד עד הנוקבא, יש צורך לתקן גם את קליפת נגה! שמצד הטוב בפנימיותה היא הנפש הבהמית מצד הטוב של קליפת נוגה, ומצד הטוב בחיצוניותה היא נפש הבהמה הטהורה. ולכן אנו מקריבים קורבנות מחיות טהורות!

ב מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה תִּקַּח לְךָ שִׁבְעָה שִׁבְעָה כַּגֵּד זָוִי' אִישׁ אִישׁ אִישׁ אִישׁ וְאֶשְׂתּוֹ אִישׁ חֹזֵר. הַבְּהֵמוֹת הַטְּהוֹרוֹת יִשְׁמְשׁוּ לְקוֹרְבָנוֹת אַחַר הַמַּבּוּל וְיִזְנוּ הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא טְהָרָה הוּא בְּחִינַת הָרַע שֶׁבְחִיצוֹנוֹת קְלִיפַת נֶגַה שְׁנַיִם אִישׁ וְאֶשְׂתּוֹ לֹא לְקוֹרְבָן, אֲלָא לְקִיּוּם הָעוֹלָם: ג' גַּם מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם יִסּוּד שֶׁל הַתְּפָאֶרֶת שִׁבְעָה שִׁבְעָה כַּגֵּד זָוִי' דִּיִּסּוּד קְלִיפַת נֶגַה זָכָר וְנִקְבָּה לְחַיּוֹת זָרַע עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ: ד' כִּי לַיּוֹמִים עוֹד שִׁבְעָה נֹסֵף עַל 120 שָׁנָה – אֵלּוּ שִׁבְעַת יָמֵי אֲבֵל עַל מִתּוֹשֶׁלַח הַצַּדִּיק, שֶׁהִקְבִּי'ה שָׁמַר אֶת עוֹלָמוֹ וְלֹא הִבִּיא אֶת הַמַּבּוּל לְכַבּוּדוֹ שֶׁל מִתּוֹשֶׁלַח אֲנֹכִי מִמְּטִיר עַל הָאָרֶץ אֲרֻבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה כַּגֵּד 40 יוֹם שֶׁל יִצְרָת הַוּוּלָד וְכִחְיִיתִי אֶת כָּל הַיְקוּם יְקוּי'ם אוֹתִיּוֹת קוּי'ם – שֶׁהִיָּתָה כּוֹנֵנַת הַמַּאֲצִיל לְקִיּוּם, אֲבֵל הָעוֹנוֹת שֶׁלָּהֶם גְּרָמוֹ לָהֶם הַמַּבּוּל. הַמִּילָה יְקוּם הַיְחִידָה שֶׁנִּמְצָאת בְּתוֹרָה! אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה: הַפּוֹרְעָנוֹת נִמְשַׁכָּה מִשְׁנֵי בְּתֵי דִין עֲלִיוֹנִים: אַמָּא וּמַלְכוּת – וְהֵם סוּד מ' ו- ס'. ע' – בֵּינָה – וְכַנְגְדָה 40 יוֹם, שֶׁהִרִי אַמָּא הִיא סוּד מִיַּד הַיּוֹם. מ' – מַלְכוּת – וְכַנְגְדָה 40 לַיְלָה, שֶׁהִרִי הַמַּלְכוּת הִיא סוּד מִיַּד הַלַּיְלָה.

ז"א לא נזקק להביא את המבול לעולם, והוא סוד: יהנה למבול ישב וישב יהנה מלך לעולם..

ה וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה: ו וְנֹחַ בֶּן שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה כִּשְׁנֵשֶׁלֶם נֹחַ בְּמַדְרַגַת הַיִּסּוּד הַכּוֹלֵל מוּי'ק, אֵז הַזְדוּוּג עִם הַמַּלְכוּת – נִכְנַס אֶל הַתִּיבָה וְהַמַּבּוּל דִּינִים וְגַבּוּרֹת דַּאמָּא תִּיבָה מִיָּם סוּד עַל הָאָרֶץ מַלְכוּת: *

יסוד אבא בונה ו"ק שרומז על יסוד אמא, שספירותיה מאות, ולכן מזכיר הכתוב שנח בן 600.

בזמן שהיה מבול מלכות עלתה לבינה, ונח נכנס אל התיבה! שהיא בינה, וכל זה להגן עליו ועל מי שאיתו מפני גבורות אמא.

ז וַיִּבְרָא נֹחַ וּבָנָיו וְאֶשְׂתּוֹ וּנְשֵׁי בָנָיו אֵתוֹ אֶל הַתְּבָה מִפְּנֵי מִי הַמַּבּוּל נֹחַ הִיָּה יוֹצֵא וְנִכְנַס לְתִיבָה וְצוּקָה לְכָל אֲנָשִׁי דוֹרוֹ שִׁיחֲזְרוּ בְּתִשְׁבּוּבָה, וְהַמִּתִּין עוֹד 7 יָמִים לְכַבּוּדוֹ שֶׁל מִתּוֹשֶׁלַח, כִּי מִפְּנֵי הָרַע נֹסֵף הַצַּדִּיק. אֲבֵל שְׂרָאָה שְׂזָה לֹא מוֹעִיל, וְשִׁכְבַר הַתְּחִילוֹ מִי הַמַּבּוּל, הוֹכֵרֵחַ לְהַכְנִס אֶל הַתִּיבָה: ח מִן הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וְיִזְנוּ הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אֵינְנָה טְהוֹרָה וְיִזְנוּ הָעוֹף וְכָל אֲשֶׁר רִמַּשׁ עַל הָאָדָמָה: ט שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֶל נֹחַ אֶל הַתְּבָה זָכָר וְנִקְבָּה כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים אֶת נֹחַ: י וַיְהִי גִמְטְרִיָּה א"ל שְׁנַפֵּךְ לְדִין, וְלֹכַן וַיְהִי לְשׁוֹן צַעַר לְשִׁבְעַת הַיָּמִים זוֹן שֶׁהִתְקַלְקְלוּ וְנִשְׁחַתּוּ מִפְּנֵי עוֹנוֹת הַתְּחִנוּנִים עַד שֶׁהִיָּה צוּרָךְ שֶׁתְּבֹאוּ אַמָּא וְתִקְנֵן צוֹאת בְּנֵה וְיָמֵי הַמַּבּוּל הָיוּ עַל הָאָרֶץ בְּסוּד גַּבּוּרֹת אַמָּא הַמִּתְקַנּוֹת אֶת הַמַּלְכוּת: יא בְּשָׁנַת שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה לְחַיֵּי נֹחַ נֹחַ הוּא יִסּוּד אַבָּא, וְח"י נֹחַ הֵם סוּד יִסּוּד אֲרִיךְ אֲנִפִין בְּהַדְּשׁ הַשְּׁנַיִם גַּבּוּרֹת אֲרִיךְ אֲנִפִין הַנִּמְשַׁכּוֹת לְמַלְכוּת דַּאֲרִיךְ אֲנִפִין, שֶׁהִיא: בְּשִׁבְעָה עָשָׂר כִּי בְּמַלְכוּת יֵשׁ בְּחִינַת שֶׁבַע, וְבְּחִינַת עֶשֶׂר יוֹם ז"א דַּאֲרִיךְ אֲנִפִין הַמִּתְקַן נֹקְבָא דַּאֲרִיךְ אֲנִפִין שֶׁהִיא: לְהַדְּשׁ י"ז בְּחִשׁוּן. י"ז גִּמְטְרִיָּה טו"ב – כִּי הַתְּחִיל הַמַּבּוּל בְּמִי בְּרַכָּה, לְרֵאוֹת אִם יִחֲזְרוּ בְּתִשְׁבּוּבָה בַּיּוֹם הַזֶּה נִבְקְעוּ כָּל מַעֲיִנַת תְּהוֹמוֹת רַבָּה בְּחִינַת יִסּוּד אֲרִיךְ אֲנִפִין וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם בְּחִינַת ז"א דַּאֲרִיךְ אֲנִפִין נִפְתְּחוּ זֶה ז"א שֶׁהוּא סוּד הַשָּׁמַיִם – כַּאֲשֶׁר הִשְׁפַּע יוֹרֵד בְּצִמְצוּם נִקְרָאִים חֲרָכִים, וְכַאֲשֶׁר יוֹרֵד בְּשִׁפְעָה נִקְרָאִים חֲלוּנוֹת. בְּסוּד: "מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת מִצִּיץ מִן הַחֲרָכִים". וְכַשִּׁיּוֹרֵד בְּתַכְלִית הַרִיבּוֹי נִקְרָא אַרְבּוּת: יב וַיְהִי הַגִּשְׁמִים גֶּשֶׁם גִּמְטְרִיָּה שְׁבִיל, וְזוֹ הָאֶרֶץ יִסּוּד אַבָּא לְיִסּוּד אַמָּא מְנַה"י דַּאֲרִיךְ אֲנִפִין עַל הָאָרֶץ הִיָּה גֶשֶׁם וְלֹא מַבּוּל – וְאֵלּוּ גִשְׁמֵי בְּרַכָּה, בְּכַדִּי לְתַתּוֹ לְאוֹתוֹ הַדּוֹר זְמַן נֹסֵף לְחֲזוֹר בְּתִשְׁבּוּבָה

אַרְבָּעִים יוֹם הֵם נְהַיֵּי דַרְיָךְ אֲפִנּוּן, הַמְשִׁיעִים אֶל כַּחבִּי"ד דַּמָּא שְׁהֵם: **אַרְבָּעִים לַיְלָה** עַד כ"ח בְּכִסְלִיו. וְכֹל הַזְּמַן שְׂיֻרְדִים הַגְּשָׁמִים הַמְתִּינוּ לְדוֹר שִׁיחְזוֹר בַּתְּשׁוּבָה. ❖

הֵאֲרַת אֲרִיךְ אֲנִפִּין מִתְחִילָה בְּעוֹלְמוֹת הַרוּחָנִים, וּמֵהֶם אֶל הָעוֹלָם הַגְּשָׁמִי, כְּלוֹמֵר, **שֶׁהַמְּלָכּוֹת עוֹלָה לְבִינָה וְתִיקוּנָה עַל יַדֵי אֲרִיךְ אֲנִפִּין!**

י: בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה בָּא נֹחַ וְשֵׁם וְחָם וְיָפֶת בְּנֵי נֹחַ וְאַשְׁתֵּי נֹחַ וְשִׁלְשֶׁת נְשֵׂי בְנֵי אָתָם אֶל הַתֵּבָה: יד הָפָּחָה וְכָל הַחַיָּה לְמִינָהּ וְכָל הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֶמֶשׂ עַל הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְכָל הָעוֹף לְמִינָהּ כָּל צִפּוֹר כָּל כְּנָף: טו וַיָּבֹאוּ אֶל נֹחַ אֶל הַתֵּבָה שְׁנַיִם שְׁנַיִם מִכָּל הַבְּשָׂר אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ חַיִּים: טז וְהַבָּאִים זָכָר וּנְקֵבָה מִכָּל בְּשָׂר בָּאוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר יְהוָה מִיַּד הַרְחֵמִים בְּעֶדּוֹ עַל נֹחַ בְּזִמְנֵי שְׁלִיטַת הַדִּין. ❖

תפארת - שלישי

יז וַיְהִי הַמַּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל הָאָרֶץ וַיִּרְבוּ הַמַּיִם גבורות אמה שבתוכם גבורות אבא ואריך אנפין וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתֵּבָה הַמְּלֻכּוֹת! התיבה היתה שקועה בתוך המים י"א אמה וַתָּרֵם מַעַל הָאָרֶץ אֶל הַתַּפְאֵרֶת: **יח וַיִּגְבְּרוּ לְשׁוֹן גְּבוּרָה הַמַּיִם וַיִּרְבוּ מְאֹד עַל הָאָרֶץ וַתִּלְךָ הַתֵּבָה עַל פְּנֵי הַמַּיִם** המלכות עלתה לבינה, כי המים רומזים אל החסד, ועל פני המים נמצאת הבינה: **יט וְהַמַּיִם נָגְרוּ מְאֹד מְאֹד מֵאִד מֵאִד גִּמְטְרִיָּה מִיָּם** – רומז אל הדינים שנתגברו עכשיו, עד שהגיעו לכסות אפילו בחג"ת דנוקבא – הנקראים הרים **עַל הָאָרֶץ וַיִּכְסּוּ כָּל הַהָרִים הַגְּבוּהִים** חג"ת דמלכות המלבישים על נה"י דז"א שעד שם התפשטות אמה הנקראת: **אֲשֶׁר תַּחַת כָּל יְסוּד הַשָּׁמַיִם תַּפְאֵרֶת**. ותחת היסוד והתפארת נמצאת המלכות: **כ חֲמוֹשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה מִלְּמַעְלָה** 15 רומז לשם י"ה, שהם חכמה ובינה, אבא ואמא! **נָגְרוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ הַהָרִים** תיקון לנהי' דמלכות! אלו הדרגות התחתונות של הז"א שמשם נכנסים המוחין אל הנוקבא, ולכן עד שם היו מגיעים הדינים – כדי למחות את השורש של התחתונים, ולבנות את המלכות בבנין חדש, שיהיה טהור ומתוקן בלי פגם וקלקול כמו שהיה קודם לכן: **כא וַיִּגְוַע כָּל בָּשָׂר הָרֹמֵשׁ עַל הָאָרֶץ בְּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבַחַיָּה וּבְכָל הַשָּׂרִץ הַשָּׂרִץ עַל הָאָרֶץ וְכָל הָאָדָם הָאֵדָם בְּסוֹף כִּי אִוְלֵי יִרְהָרוּ תְּשׁוּבָה בְּלִבָּם כְּשִׂרְוֹאִים מִחַתָּתָם שֶׁל שָׂרָר בְּעַלְי חַיִּים: **כב כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאַפָּיו מִכָּל אֲשֶׁר בָּחַרְבָּה מוֹתוֹ** מלבד הדגים שבמים – שהם לא קלקלו ולא נשחתו. והמבול היה רק על הארץ: **כג וַיִּמַּח אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ וְעַד עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמָּחוּ מִן הָאָרֶץ וַיִּשְׂאָר אֶדְ נֹחַ** א"ך נ"ח גימטריה עו"ג – לומר שעוג שרד את המבול וַאֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה:**

ואמא ממשיכה לתקן

כד וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים וּמֵאֵת יוֹם כנגד שם קנ"א. 150 יום נוספים על 40 הימים הראשונים, וירדו בעוצמה חזקה יותר – עד א' סיוון: **שלושה שימשו בתיבה: עורב, כלב וחם**

חא וַיִּזְכֹּר יְסוּד הַבִּינָה הַנִּקְרָאת: אֱלֹהִים אֶת נֹחַ מְלֻכּוֹת וַיִּסּוּד ז"א וַאֲתָת כָּל הַחַיָּה וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה חֲלָקֵי הַמְּלֻכּוֹת אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה ה' זכר את נח ואת החיות והבהמות – שבהשגחה הכללית כולם שווים וַיַּעֲבֵר ע"ב רי"ו, לרמוז על המשכה של חסדים וגבורות דאמא. ע"ב גימטריה חס"ד, רי"ו גימטריה גבורה אֱלֹהִים שם הדין, בינה – שממנה יוצא חסד ודין, וכאשר נעשה גילוי החסד מצדה, מיד נסוגו לאחור כל הדינים **רוח** אורות הרוח נמשכים מהבינה אל ז"א **עַל הָאָרֶץ** ואז מתבטלים הדינים: **וַיִּשְׂכּוּ** ישכו אותיות י"ש כ"ו הרומזים אל החסדים הבאים מהרוח **הַמַּיִם** רוח של חסד שהשקית את הדינים. כשם שהתגברות הדינים הוא שם הגבורה בו יש מ"ב אותיות, כך מיתוק הדינים נמשך מהחסד – שהוא שם בו יש ע"ב מילים ורי"ו אותיות - ויעבר: **כ וַיִּסְכְּרוּ** סכ"ר גימטריה פ"ר של מנצפ"ך, ותוספת האותיות ו' ו" רומזים על מיתוק הדין **מְעִינַת תְּהוֹם** ולא כולם נסגרו – שהרי נשארו מהם כמה לפי צורך העולם כמו חמי טבריה וכו... **וַאֲרַבְּת הַשָּׁמַיִם וַיִּכְלֹא הַגֶּשֶׁם מִן הַשָּׁמַיִם: ג וַיִּשְׁבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הַלֹּדֶף וְשׁוּב וַיַּחֲסְרוּ הַמַּיִם מִקְצֵה חֲמִשִּׁים וּמֵאֵת יוֹם** כנגד קנ"א הרומז אל הבינה שהיא שורש הדין אך כולה רחמים! התחילו להתמעט הדינים: **ד וַתִּנָּח הֵם אֲרוֹת הַבִּינָה: קמ"ג קנ"א קס"א, שבגימטריה תנ"ח הַתֵּבָה** בינה, הנקראת בית אל החכמה! ולכן התבה גימטריה בית **בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי** הבינה היא השביעית ממטה למעלה. זהו חודש תשרי – ובימים אלו הולכת אמה על הבנים כדי שלא ישלוט הצד האחר עליהם. וכיוון שהצילה אותם הם יושבים בסוכות ושומרים בשמירה, ביום ראשון ושני של סוכות ציוותה לישראל לעשות סעודה לממונים של עכו"ם והיא לא שורה שם. ביום שלישי של סוכות מתחילה לשרות עליהם – והוא יום י"ז בתשרי **בַּשְּׁבַעָה עָשָׂר** בבינה יש חלוקה של ז"ת, ופרצוף שלם עם ג"ר, והבינה משפיעה לז"א שהוא: **יוֹם** ולנוקבא שהיא: **לְחֹדֶשׁ** והיא על הקליפה, בסוד: **עַל הָרִי אֲרָרַט** קללות וייסורים שרניים בתוך הרים אלו:

מכאן מתואר התבטלות הדינים

ה וְהַמַּיִם הָיוּ הַלֹּךְ וְחָסוּר בסוכות אנו מקריבים פרים: ביום הראשון 13, בשני 12... בשביעי 7 – מספר הקורבנות הם הלך וחסור. ומה זה בא לרמז לנו? שמתמעטים החטאים של ישראל, מתמעטים הממונים שהם מלאכי החבלה שהם דומים למי המבול עד החדש העשירי חודש טבת – שאז נסתלקו הדינים מחג"ת דנוקבא **בְּעֵשְׂרֵי בְּאֶחָד לְחֹדֶשׁ נִרְאוּ רָאשֵׁי הַהָרִים** אלו האבות! ההרים גימטרייה " פעמים הו"וה, לרמז על התגברות החסד: רמזו כאן שבעים פרים שמוקריבים בסוכות. המים נחסרים, רומזים אל המים הזדונים! כשהיה מבול, הגבורות והדינים כיסו את הקליפה, ועכשיו הקליפה עולה עליהם. ולכן המים הלך וחסר עד **בְּעֵשְׂרֵי בְּאֶחָד לְחֹדֶשׁ נִרְאוּ רָאשֵׁי הַהָרִים**

ו וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם " אלול **וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חַלּוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה** יסוד ז"א פותח את ספירת הבינה של המלכות. וזו עליה נוספת – כי הבינה מעל חג"ת! **וַיִּשְׁלַח אֶת הָעֶרֶב** נח ראה את העורב משמש בתיבה. העורב מסמל את סיגי הקליפה **וַיֵּצֵא יְצוּא וְשׁוֹב** היה מקיף סביב לתיבה כי חשד בבת זוגו **עַד יִבְשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ** המלכות נטהרת מהזוהמא שקלטה בזמן המבול, הנרמז במילה הערב שזה אותיות ר"ע ב"ה: נח הצדיק ידע שאין פיקוח בעופות כמו העורב, ולכן שלח העורב תחילה. אבל העורב לא רצה לצאת בשליחותו. כתוב בזוהר חדש: ולא רצה העורב להלך בשליחותו, מפני שמתוקן הוא לשליחות אחרת, לפרנס אלהו, שנגמר (מלכים א יז) והעורבים מביאים לו לחם ובשר, ולא רצה לעשות שליחותו, עד יבשת המים מעל הארץ, שהיה על ידי שבועת אלהו. כיון שראה נח שלא עשה כהוגן, שלח את היונה.

ה וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מֵאֵתוֹ אותיות מאת ו' שהוא התפארת! אצל העורב לא כתוב מאיתו – כי היונה טהורה והעורב טמא, ודירתן של עופות טהורות אצל הצדיקים **לְרִאוֹת הַקָּלוּ הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה** לאחר שעברו 7 ימים משלח נח את העורב – את היונה הראשונה שלח ב"ז אלול: כנסת ישראל נמשלה ליונה, וכאן היוה עפה מעל מי הזדונים של הקליפה.

ט וְלֹא מִצְאָהּ הַיּוֹנָה מְנוּחָה לְכַף רַגְלָהּ וַתָּשָׁב אֵלָיו אֵל הַתֵּבָה כִּי מַיִם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יְדוֹ וַיִּקְחֶהּ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו אֵל הַתֵּבָה אין לשכינה מנוח מפי שלא כלו המים, ועדיין היא בעולמות בי"ע: **אֵין לַאִשָּׁה מְנוּחָה אֲלָא בְּבֵית בַּעֲלָהּ! כְּלוּמַר, אֵין לַמַּלְכוּת דַּאֲצִילוֹת מְנוּחָה אֲלָא בַּמְקוּמָה – בַּעוֹלָם הַאֲצִילוֹת!** ולשם מלכות דאצילות מגיעה רק בזמן בניית בית מקדש הראשון שאז היתה הלבנה במילואה!

בתקופה זו של נח העולם עדיין ב- 2000 שנות תהו, שבהם אין ישראל ואין תורה! **י וַיִּחַל עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרֵיהֶם** רמז לשבעת מלכי אדום, שבירת הכלים! עד כ"ד אלול **וַיִּסְפַּף שֶׁלַח אֶת הַיּוֹנָה הַשֵּׁנִיָּה מִן הַתֵּבָה** בפסוק ח' כתוב מאתו וכאן כתוב מן התבה, שקודם שלח מהתפארת ועכשיו שולח מהמלכות. ובפסוק יב לא כתוב מאיפה נח שלח את היונה: **יָא וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לָעֵת עָרֵב וְהִנֵּה עֹלָה זֵית טָרֶף בְּפִיהָ וַיִּדַע נֹחַ כִּי קָלוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ:** מאיפה הביאה היונה עלה זית? מגן עדן הארץ, מהר המוריה, ומארץ ישראל. כל המקומות האלו הם ספירת המלכות!

יב וַיִּחַל עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרֵיהֶם עד א' תשרי **וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה הַשְּׁלִישִׁית וְלֹא יָסְפָה שׁוֹב אֵלָיו עוֹד:**

עד כאן שליחת היונה מרמזת על תהליך התרדמה ונסירה. ומעכשיו מתארים את מיעוט הדינים והגברת המוחין, וייחוד פנים בפנים. **יג וַיְהִי בְּאַחַת וָשֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה בְּרֵאשׁוֹן בְּאֶחָד לְחֹדֶשׁ חָרְבוּ** גימטרייה גבורה **הַמַּיִם הַזְּדוֹנִיִּים** של הקליפה **מֵעַל הָאָרֶץ** מלכות **וַיִּסַּר נֹחַ יְסוֹד** אֶת מִכְסֵּה אוֹתִיוֹת הַמַּסָּךְ הַתֵּבָה מִלְכוּת **וַיִּרְא וְהִנֵּה חָרְבוּ** גימטרייה גבורה **פְּנֵי הָאָדָמָה: יד וּבַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִׁבְעָה וְעֵשְׂרִים יוֹם לְחֹדֶשׁ** כ"ז בחשוון **יָבִשָׁה הָאָרֶץ: {ס}**

פרשת נח

המצב בו יש מבול מים, ונח נכנס בתיבה מלמד אותנו על **העיבור!**
יש עיבור של 6 חודשים, 7 חודשים, חודשים, 9 חודשים, ו-12 חודש. כאן העולם היה **בעיבור של י"ב חודש**.

העובר הוא ז"א, שנח הוא **יסוד ז"א**, **ויסוד וגוף חשובים כאחד**.
צירי הלידה אלו ה' חסדים של אבא עלאה, הנמשכים לבינה, שממשיכה ה' חסדים מאבא וה' גבורות מעצמה אל הז"א.

אחר מצב העיבור יש מצב של **יניקה**, וזה סוד היציאה של נח ואשתו נעמה מהתיבה, שהם **יסוד ועטרת היסוד**.
ואז הותר להם התשמיש.

נצח - רביעי

טו וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ לֵאמֹר: מִזֶּה צֵא גימטרייה אמ"ן גימטרייה הוי"ה אדנ"י, שהם ייחוד ז"ן, להורות שעכשיו הותר להם התשמיש **בֵּן הַתְּבָה אֶתָּה יִסֹּד וְאֶשְׁתַּדֵּךְ מַלְכוּת דִּיסוּד**, שהיא עטרת היסוד ו**בְּנֵיךָ יִסֹּד** מלכות ו**נָשִׁי בְּנֵיךָ אֶתָּה** הותר להם התשמיש שנאסר בתיבה: **יז כָּל הַחַיָּה אֲשֶׁר אֶתָּה מִכָּל בֶּשֶׂר בְּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הַרְמִשׁ הַרְמִשׁ עַל הָאָרֶץ (הַיְצֵא) אֶתָּה** אלו בחינות מלכות דבי"ע ו**שָׂרְצוּ בָאָרֶץ וּפְרוּ וּרְבוּ עַל הָאָרֶץ** מה שהיה אסור להם בתיבה: **יח וַיֵּצֵא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְנָשִׁי בָנָיו אִתּוֹ: יט כָּל הַחַיָּה כָּל הַרְמִשׁ וְכָל הָעוֹף כָּל רוּמִשׁ עַל הָאָרֶץ לְמִשְׁפַּחְתֵיהֶם** תיקון השחתת הזרע! שכל מין דבק במינו **יֵצְאוּ מִן הַתְּבָה: כ וַיְבִין נֹחַ מִזִּבְחַת לִידוֹד** על אחד מהרי אררט, להעלאת מ"ן ו**יִקַּח מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִכָּל הָעוֹף הַטְּהוֹר וַיַּעַל עִלְת בַּמִּזְבֵּחַ:**

זה אותו המזבח בו הקריב אדם הראשון. אז למה רשום ו**יְבִין**? משום שהרשעים בעולם עשו בה פגם, בא נח והקריב קורבנות – והמזבח שהוא כנגד המלכות, הקריב לבעלה. בגלל זה בסוף הפסוק כתוב: **עֵלֶת חָסַר ו.** וכשראה הקב"ה שאותו מזבח הקריב קורבנות טהורות, נתן לו רשות לאכול בשר הבהמות, כי הוא החזיק באותו ברית עץ החיים וקרב אותו לעץ הדעת, ועשה ייחוד כבראשונה, אלא שאחר כך התפתה ורצה לבדוק את אותו החטא ולא לחטוא, והוא אפילו לא ניצל ממנו והציב אותו כרם ענבים, שכתוב: **וַיִּשְׁתֶּ מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר, וזה כמו: ונתקח מפריו ותאכל.**

כא וַיִּרְחַץ יְהוָה אֶת רִיחַ הַגְּיִחֹת המשכת מ"ד! הדינים חזרו לנרתיקם – שהוא החוטם של ז"א שהוא המקור של כל הדינים **וַיֵּאמֶר יְהוָה אֶל לְבֹו** המלך הקדוש דיבר אל המלכות שהמקום שלה עד טבור הלב **לֹא אֶסְפֶּ לְקַלְל עוֹד אֶת הָאָדָמָה בְּעִבּוֹר** אותיות עיבור! **הָאָדָם** זהו אדם הראשון – שאם לא היה חוטא הם היו ניצולים אף על פי שהשחיתו את מעשיהם **כִּי יֵצֵר לֵב הָאָדָם רַע מִנְעֻרָיו** זה בחינת הקטנות שכולה דינים. נע"ר גימטריה ש"ך – אלו הש"ך דינים. ולמה יצר לב האדם רע? כי שופך דמים – שופך זרע על הארץ **וְלֹא אֶסְפֶּ עוֹד לְהַכּוֹת אֶת כָּל חַי בְּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי: כב עַד כָּל יְמֵי הָאָרֶץ** ו"ק דמלכות הנחלקים לימין ושמאל, שהם: **זָרַע וְקִצִּיר** אלו חסדים וגבורות של המלכות **וְקָר וְחָם** אלו נצח והוד של המלכות **וְקִיץ וְחֹרֶף** אלו התפארת והיסוד של המלכות - ונמצאו י"ב חודשים של ההנהגה, בהם י"ב צירופי הוי"ה, מלבד כוחה על המלכות עצמה שהם כ"ד צירופי אדנ"י **וַיּוֹם וְלִילָה** תפארת ומלכות **לֹא יִשְׁבְּתוּ** שהרי במבול היתה רק מידת הלילה, לפי שהדינים היו שולטים בלי הפסק – אין שליטת הדינים אלא בלילה:

אחרי המשכת הגבורות שהביאו את לידת הז"א, יש המשכת חסדים שהם **בִּירְכַת אֱלֹהִים** שהוא **בינה**.
טא וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים בינה **אֶת נֹחַ** את רומז על נעמה, אשתו של נח **וְאֶת בְּנָיו** נח הצדיק הוא כדוגמת היסוד, ושלושת בניו הם ג' קווים: חסד, דין, ורחמים – שיוצאים מהיסוד ונמשכים אל המלכות **וַיֵּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ** הברכה נמשכת מהבינה: **כ ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגני הים בידכם נתנו: ג כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה** כאן התיר ה' לאכול בשר. ולמה אסר לעשר הדורות הקודמים? כי הדורות הקודמים היו מקולקלים ואכילת הבשר היה מוסיף לקלקל אותם **כִּיִּרְק עֵשֶׂב נִתְּתִי לָכֶם אֶת כָּל: כאן הותר לראשונה אכילת בשר. אבל נאסר אבר מן החי!**

ד אַךְ בֶּשֶׂר בְּנַפְשׁוֹ אבר מן החי **דָּמוֹ לֹא תֹאכְלוּ** כי הדם הוא הנפש – וכשאוכל אבר מן החי כאילו אוכל אלוקות. ה' התיר לאכול בשר ולא התיר לאכול את הנפש!!! נפש בעלי החיים היא היכל לנפש הבהמית של האדם: **ה וַאֲךָ אֶת דְּמָכֶם לְנַפְשֵׁיכֶם אֲדַרְשׁ** איסור התאבדות **מִיֵּד כָּל חַיָּה אֲדַרְשְׁנֶנּוּ וּמִיֵּד הָאָדָם מִיֵּד אִישׁ אֶחָיו אֲדַרְשׁ אֶת נַפְשׁ הָאָדָם** קין התקיים בעולם עד שבא המבול ושטפו: **ו שִׁפְךָ דַם הָאָדָם**

פרשת נח

בְּאָדָם איסור הפלה! אל תקרא ב'אדם' אלא ב'אדום' – שעשו הרג את נמרוד, ונמרוד גלגול קין. **דָּמוֹ יִשְׁפָּךְ כִּי בְּצַלְם**
אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם: וְאַתֶּם פָּרוּ וּרְבוּ וּשְׂרַצוּ בָאָרֶץ וּרְבוּ בָהּ: (ס)
שִׁפְךָ דַם הָאָדָם ראשי תיבות שד"ה – המקום בו קין הרג את הבל.

הוד - חמישי

ה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ וְאֵל בְּנָיו אֲתוּ לְאמֹר חסד מאבא נמשך לאמא, ומשם אל היסוד והמלכות: **ט וְאֲנִי הִקְבֵּינָה וּבֵית דִּינִי הִנְנִי** גימטרייה יב"ק עם ג' אותיותיהם, הרומז על ייחוד בינה עם ז"ן, לרמז על השפעת המוחין: **מְקוּמֵי אֶת בְּרִיתֵי אֲתֻכֶם וְאֶת זְרַעְכֶם אֲחֲרֵיכֶם: י וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אֲתֻכֶם בְּעוֹף בְּבַהֲמָה וּבְכָל חַיַּת הָאָרֶץ אֲתֻכֶם** פעמיים אתכם להורות שאפילו החיות רעות הם לבושים של האדם – לכן לאנשים מסוימים טבע של חיות, וזה נמשך מטבע הלבושים המלבישים את נפשם **מִכֹּל יֵצְאֵי הַחַיָּה לְכָל חַיַּת הָאָרֶץ:**

הברית היא נצחית! ולכן הכתוב מדגיש בפעם שנייה:
יא וְהִקְמַתִּי אֶת בְּרִיתִי אֲתֻכֶם וְלֹא יִכָּרֵת כָּל בָּשָׂר עוֹד מִמֵּי הַמַּבּוּל וְלֹא יִהְיֶה עוֹד מַבּוּל לְשַׁחַת הָאָרֶץ שלא יתקלקל עוד בנינה של המלכות שהיא סוד הארץ, מכח הדין הכללי, שהמלכות היא השורש הקדוש המנהיג את התחתונים: **יב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת אוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם** רומז אל הזיווג העליון של יסוד ומלכות: זאת – היא המלכות, ואות ברית – זה היסוד. ואם תקפוץ מידת הדין לבקש דין הכללי, הרי הקשת מתגלה להשביט את קטרוגה – כשיש זיווג אין מקום אל הדין הכללי **וּבֵינֵי כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אֲתֻכֶם לְדֹרֹת חֹסֶר ו' – כִּי יִשְׁנֶם דּוֹרוֹת שְׁלֹא הָיוּ זְקוּקִים לְאוֹת הַבְּרִית מִשּׁוּם שֶׁהִיא צְדִיק גְּמוּר בְּאוֹתוֹ הַדּוֹר – כְּמוֹ חֲזַקְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָי... עוֹלָם: יג אֶת קִשְׁתִּי מִלְשׁוֹן קוֹשֵׁי וְדִין, לְרִמּוֹז עַל מִידַת הַדִּין נְתַתִּי בְּעֵנָן אֲסוּר** להסתכל על הקשת בענן, כי זה שעת הזיווג, וכל הדרגות העליונות הם עגולים, ומהעיגול מתגלה רק המחצית – כמו הקשת **וְהִיתָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵי הָאָרֶץ:**
הקשת בענן הוא כמסך המבדיל בין הנפש לשכל. שהרי הקשת נראית בזמן הרכבת החומר בעולם!
הקשת היא המלכות שהיא מידת הדין, והיא נראית בענן הכבוד, שכתוב: וְהָיָה כְבוֹד יְהוָה נִרְאָה בְּעֵנָן.

אסור להסתכל על הקשת!

יד וְהָיָה בְּעֵנָי עֵנָן עַל הָאָרֶץ וְנִרְאָתָה הַקִּשְׁתׁ בְּעֵנָן: טו וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵינֵי כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל בָּשָׂר וְלֹא יִהְיֶה עוֹד הַמַּיִם לְמַבּוּל לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר: טז וְהִיתָה הַקִּשְׁתׁ בְּעֵנָן וּרְאִיתֶיהָ לְזִכָּר בְּרִית עוֹלָם זז המראה שמאירה בין אלהים וביני כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ: **יז וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ זֹאת אוֹת הַבְּרִית מִלְכוּת אֲשֶׁר הִקְמַתִּי בֵּינִי וּבֵינֵי כָּל בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ: {פ}**

יסוד - שישי

יח וַיְהִי גִמְטְרִיָּה בְּיַד בְּנֵי נֹחַ הַיְצְאִים מִן הַתֵּבָה היוצאים מהבינה לראש דז"א, ונמשכים בג' קווים חג"ת, שהם: **שם חסד וְחם גבורה וַיִּפֹּת תַּפְאֶרֶת וְחם הוּא אָבִי כְנַעַן** חם שימש בתיבה, ויצא ממנו כנען המקולל – כנען גימטריה קץ, שהוא קץ הימים בסוד הקליפה שקדמה לפרי בישיבתה של הארץ הנבחרת. חם הוא בסוד הקו השמאלי, ושם אחיזת הקליפה עצומה:

חם הוא הגבורה, והוא אבי כנען, כלומר הווד נמשך מן הגבורה! והווד בונה את המלכות הנקראת צדק. כנעין עם ד' אותיות גימטריה צד"ק!

יט שְׁלֹשָׁה אֱלֹהִים בְּנֵי נֹחַ וּמֵאַלֶּה נִפְצָה כָּל הָאָרֶץ התפשטות וחילוק אבריה של המלכות: **חג"ת ממשיכים נה"י שהם כל הארץ. כל זה היסוד, והארץ הם נצח והווד הממשיכים ה' גבורות למלכות הנקראת ארץ.**

כאן חוזר המבחן הראשון, שהוא: **איסור האכילה מעץ הדעת!**

כ וַיִּחַל לִשְׁוֹן חִילוֹל נֹחַ אִישׁ הָאָדָמָה שהרי נח הצדיק הוא היסוד – בעלה של המלכות. נח בהתחלה נקרא איש צדיק ואחר כך איש האדמה, ומשה רבינו נקרא איש מצרי בתחילה ואחר כך איש האלוקים – כי נח בהתחלה היה פרוש מבני אדם והתבודד, ואחר שמצא את עצמו שלם היה מתעסק בצורכי הציבור, ומשה בתחילה היה מתעסק בצורכי בני אדם והשיג מעלה עליונה – שעלה אל האלוקים ונקרא איש האלוקים והתאחדו שניהם. ונח נקרא איש אדמה שהלך בדרכי אדם הראשון שחטא בגפן **וַיִּטַע כָּרְם** כשראתה הסי"א שמלכות שמים חזרה לאיתנה, מיד נכנסה קנאה בליבה, וחשבה לחדש הקלקול הקדמוני של עץ הדעת טוב ורע – והוא סוד הכרם. ולכן נתנה בליבו של נח לחבב את המטע המטעה הזה שמביא יללה לעולם, וגורם חילול אפילו אל הצדיק – שאם שותה ומשתכר קדושתו מסתלקת ממנו. ולמה סמך עניין היין לאות הקשת בענן? כי היין רומז למידת הדין, ואנו מברכים על היין כשנותנים לתוכו מים – להוסיף חסד לדין.

הבינה בונה את המלכות! בסוד נח שהוא יסוד הבינה המשפיע שפע למלכות. אולם לא כראוי, וזה נרמז בשתכרות של נח.

כא וַיִּשְׁתֶּה מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר אותיות ש"ך רי"ו, שהם דינים וגבורות הרומזים אל יין המשכר ולא אל יין המשמח **וַיִּתְגַּלְּ מִלְשׁוֹן גִּילּוֹי** - הסתלקו מנח האורות המקיפים – כי הגילוי למטה הוא סימן אל הגילוי למעלה. חוה סחטה ענבים לאדם הראשון וגרמה לו מוות ולכל העולם. נח בא בענבים האלו, ולא נשמר כראוי. נדב ואביוהו שלו יין מהם והקריבו קורבן באותו היין ומתו **בְּתוֹךְ אֲהֶלֶה** בתוך האהל של אשתו, וזה מרמז שהיין מביא לידי תשמיש. זהו האהל של המלכות שלא זז מזיווגו של נח הצדיק אף על פי שקלקל ביין – שהסתלקו מעליו האורות המקיפים שמגינים על הצדיק מפני החצונים:

המלכות נקראת אהל, שהם אותיות לאה כשהמלכות בבינה!

כשהמלכות ללא הגנת אורות המקיפים של הבינה, **מיד הנחש נכרך סביבה...**

כב וַיֵּרָא גִמְטְרִיָּה גְבוּרָה עִם הַכּוֹלֵל הָם בחינת הגבורה **אָבִי כְנַעַן** הווד, הרומז אל המלכות כשהיא בשליטת הקליפה! גם חם היה רשע כמו בנו, שנאמר: "משורש נחש יצא צפע" **אֵת עֶרְוֹת אָבִיו** נח הוא היסוד שהוא הכללות של התפארת **וַיִּגַּד לְשָׁנֵי אָחִיו בְּחַוִּיז** להורות ששם ויפת היו צנועים, ולא נכנסו לחדר אביהם ללא רשות. וחס נכנס וביזה כבוד אביו, כי הסי"א התגברה עליו והביאה אותו לעשות כרצונה, כדי לאחוז פנים באחור בנח הצדיק שהיה דוגמת היסוד למטה, ועל ידי כך יתקלקל תיקונו של יסוד עולם חס ושלום:

חם שהוא גבורה, פוגם ביסוד וממשיך את הגבורה לשני אחיו, שהם: חסד ותפארת!

כג וַיִּקַּח שָׁם וַיִּפֹּת ויקח כתוב בלשון יחיד, לרמז ששם הוא העיקר ויפת טפל לו **אֵת הַשְּׂמֹלֶה וַיְשִׁימוּ עַל שָׁכְם שְׁנֵיהֶם וַיִּלְכוּ אַחֲרָנִית וַיִּכְסּוּ אֵת עֶרְוֹת אָבִיהֶם** להמשיך האורות המקיפים מן הראש אל הו"ק, להבריח את החצונים **וּפְנֵיהֶם אַחֲרָנִית** הסי"א נקראת אחרנית כי אחיזתה באחוריים של הקדושה, ושם ויפת רוצים להכניע את הסי"א ולהבריח אותה מנח אביהם **וְעֶרְוֹת אָבִיהֶם לֹא רָאוּ: כד וַיִּיקֶץ גִּמְטְרִיָּה גְבוּרָה נֹחַ מַיִינוֹ** זה אותו היין המשכר שטעה בו אדם הראשון. היין המשכר בסוד הגבורה שנח לקה על ידה, שכתוב: "כי פועל אדם ישלם לו",

ומהגבורה היתה הקיצה והידיעה **וַיִּדַע אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן** כאן קרא לחם בדרך בזיון – לומר שחם הוא הבן היותר גרוע: **כה וַיֵּאמֶר אָרוּר כְּנַעַן** דומה לקללה של הנחש... ולמה קילל את בנו של חם ולא את חם עצמו? כי כנען היה הראשון שראה את ערוותו של נח, והוא הלך מיד לספר לחם אביו, והסיתו לעשות את כל הקלקולים, וחס נגרר אחר עצתו של כנען **עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאָחִיו** החצונים הם עבדים שהקדושה משתמשת בהם לעשות כל דבר רע. ומאחר שהצונים עצמם

השתמשו בכנען – מכאן יוצא שכנען הוא עבד אל החצונים שנקראים עבדים. כי שימש אליהם להוציא את כוונתם הרעה מהכח אל הפועל: **כו וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שָׁם** התחיל לברך את שם אף על פי שיפת הוא הבכור, כי שם הוא שקרא ליפת להשלים התיקון לנח **וַיְהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ:**

נח ייחד שם הוי"ה ברוך הוא לשם, ושם אלקים ליפת. להראות שזה פנימי וזה חיצוני.
כו יִפֶּת אֱלֹהִים לִיפֶת מזרעו של יפת יצא כורש שבנה את בית המקדש השני **וַיִּשְׁכֵּן בְּאֶחָלַי שָׁם** מזרעו של שם יצא שלמה המלך שבנה את בית המקדש הראשון **וַיְהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ** כאן הרמז לגבעונים שבאו במזרעו של כנען, שהיו חוטבי עצים ושואבי מים באוהלי הקדושה: **כז וַיְהִי נֹחַ יֹסֵד אַחֵר הַמַּבּוּל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה: כט וַיְהִיו כָּל יְמֵי נֹחַ תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וַיָּמָת** תזכה להגנת נשמתו במקום הזיווג העליון – סוד אחוריים של ע"ב וס"ג. כי עליית היסוד עד הדעת. כשמת נח אברהם היה בן נ"ח שנים: {פ}

התיבה היא בינה, ובני נח הם חג"ת דז"א.
יא וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת בְּנֵי נֹחַ שָׁם חָם וַיִּפֶּת התורה מונה את ילדים של יפת תחילה ואחריו את ילדיו של חם ולבסוף את ילדיו של שם **וַיִּזְלְדוּ לָהֶם בָּנִים** ספירות המלכות, שבה יש שם ב"ן **אַחֵר הַמַּבּוּל: ב בְּנֵי יִפֶּת** ספירות המלכות הנמשכים מהתפארת **גִּמְרָה** גרמניה של אדום, והיא פרצוף עליון של הנצח **וּמְנוּגָה** פרצוף אמצעי של הנצח **וּמְרִי** פרצוף תחתון דנצח **וַיִּזְן** פרצוף עליון דהוד **וְתַבֵּל** פרצוף אמצעי דהוד **וּמִשְׁדָּה** פרצוף תחתון דהוד **וְתִירָם** פרס, והוא יסוד: **ג וּבְנֵי גִמְרָה** שהוא פרצוף עליון דנצח **אַשְׁכְּנַז** איטליה, והוא פרצוף עליון דנצח דמלכות **וְרִיפֶת** בריטניה, והוא פרצוף אמצעי דנצח דמלכות **וְתַנְרִמָּה** בולגריה, והוא פרצוף תחתון דנצח דמלכות: **ד וּבְנֵי יִזְן** שהוא פרצוף עליון דהוד **אַלְיִשָׁה** פרצוף עליון דהוד דמלכות **וְתַרְשִׁישׁ** פרצוף אמצעי דהוד דמלכות **כְּתִים** קפריסין, והוא פרצוף תחתון דהוד דמלכות **וְרִדְנִים** פרצוף מלכות דהוד דמלכות:

מאלו הספירות דאצילות נמשכו עולמות בי"ע, שהם איי הגזים.
ה מֵאֵלֶּה ספירות דאצילות נִפְרְדוּ אֵיִי הַגְּזִים עולמות בי"ע **בְּאַרְצֵתָם** לאחר חטא מגדל בבל **אִישׁ לְלִשְׁנוֹ לְמִשְׁפַּחְתָּם בְּגוֹיָהֶם: ו וּבְנֵי חָם** שהוא ספירת הגבורה, ממנו יצאו: **כּוּשׁ** כוש מלשון כושי ושחור, שהוא הבן שנולד לאחר ששימש חם עם אשתו בתיבה, והלידה היתה אחר היציאה מהתיבה – וזה להורות על גוון העור של כוש, שנולד לחם באיסור, כדי לפרסם קלקולו של אביו. כו"ש אותיות ש"ך ו' – הוא הראשון שהתריסו כנגדו כל הש"ך דינים, ואלמלא מיתוק האות ו' שנכנסה באמצע, לא היה מתקיים בעולם מתוקף הדינים **וּמְצָרִים** יסוד **וּפּוּט** נצח **וּכְנַעַן** מלכות: **ז וּבְנֵי כּוּשׁ** שהוא הוד, יצאו: **סְבָא** בינה דבריא. סב"א גימטרייה ס"ג **וַחֲוִילָה** בינה דיצירה **וְסִבְתָּה** בינה דעשיה **וְרַעְמָה** הוד דבריא **וְסִבְתָּה** הוד דיצירה **וּבְנֵי רַעְמָה** שהיא הוד דבריא, ממנה יצאו: **שָׁבָא** הוד דיצירה **וְרִדְן** הוד דעשיה. סה"כ 8 אומות שיצאו מבני כוש: **ח וְכוּשׁ** שהוא הוד **יָלַד אֶת נִמְרוֹד** ולא הזכיר אותו בפסוק הקודם כי נמרוד הוא לא אומה. נמרוד הוא הראשון שהמציא עניין הממלכה, שיהיה איש אחד שיגבור על אחרים וימלוך עליהם – נמרוד הוא ארמפל שהפיל את אברהם לכבשן האש **הוא החל להיות גִּבּוֹר בְּאַרְיָן** נמרוד הוא מגלגול קין, שהיה משרש הגבורות, וכשנטל גבורותיו של קין נטל את גזרתו להיות נד בארץ. נמר"ד אותיות נ"ד מ"ר – כי הגבורות שלו קשות ומרות, והיה מר לשמיים כי מרד בקונו: נמרוד מסמל את המרידה ביסוד הבונה את המלכות!

ט הוא הָיָה גִּבּוֹר צִיד צד את דעת הבריות שימרדו גם הם **לְפָנָי יְהוָה עַל כֵּן יֹאמֶר בְּנִמְרוֹד גִּבּוֹר צִיד** יצחק אבינו הוא מצד הדין הקשה שלמעלה, ויצא ממנו עשו – הדין הקשה למטה, ועל כן יצחק אהב את עשו יותר מיעקב, שכתוב: "ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו" **לְפָנָי יְהוָה** ואיך כל זה בחסות ה'? כי אחר המבול היה צריך לעשות הבדלה בין הטובים והרעים – ונמרוד תרם להבדלה זו, שהרי ה' מגלגל זכות על ידי זכאי וחובה על ידי חייב: **י וַתְּהִי רֵאשִׁית מִמְּלִכְתּוֹ בְּבָל** כתר המלכות. שנערו בה מתי מבול בהיותה הארץ הגרועה מכל הארצות, בסוד הנוקבא של הטומאה. בב"ל בחילוף אותיות א"ת ב"ש שש"ך גימטריה כתר"ר וגימטריה שנער – שמבבל התחיל כתר הטומאה בסוד הקליפה קודמת לפרי **וְאַרְךָ:**

פרצוף אריך אנפין בונה את החכמה **וְאֶבֶד** בינה **וְכַלְנֶהָ** תפארת. אלו ג' מוחין חב"ד של הטומאה, שמושכים הרע למלכות

הרשעה שהיא סוד: **בְּאֶרֶץ שְׁנַעֲרָ:**

כּוֹשׁ אָהַב אֶת נַמְרוֹד כי היה בן הזקונים שלו, ולכן נתן כוש לנמרוד את **כַּתְנוֹת הָעוֹר אֲשֶׁר עָשָׂה הַקְּבִי"ה לָאָדָם** וחוה בצאתם מגן עדן.

אָדָם וְחוּהוּ נתנו הבגדים **לַחֲנוּךְ בֶּן יִרְדָּה**, וחנוך נתן **לַמְתוֹשֵׁלַח בְּנֵי נֹחַ** וכשמת מתושלח בנו, וכשמת מתושלח נח לקח את הבגדים אל התיבה. כשיצאו מהתיבה **חַם** גנב את הבגדים והסתירם, וכשנולד **כּוֹשׁ** נתן לו את הבגדים בסתר. **נַמְרוֹד** היה בן **20** כשלבש את הבגדים וה' נתן לו **כַּח וְגִבּוֹרָה**, לכן היה: **גְּבוֹר צִיד לִפְנֵי יְהוָה**. **כַּשְׁנַמְרוֹד** היה בן **40** נלחמו אחיו בני כוש עם בני יפת, ובני יפת גברו עליהם **עַד שְׁנַמְרוֹד הִגִּיעַ** עם אנשיו ונצחו. הם לקחו את בני יפת לעבדים לנמרוד ולאחיו, ובני כוש המליכו את נמרוד למלך על כל בני נח – **כּוֹלָם הָיוּ תַּחַת יָדוֹ וְכָל הָאָרֶץ הִיְתָה שֹׁפָה אַחַת**.

נמרוד שם את **תֵּרַח בֶּן נַחֲוֹר** לשר צבאו, והם ישבו ב**אֶרֶץ שְׁנַעֲרָ**. נמרוד מרד בה' ועשה אלוהי עץ ואבן והשתחוו להם, ולימד את דרכי הרעים לכל אנשי הארץ, ואפילו בנו **מֵרְדוּן** הרשיע יותר ממנו.

יָא מִן הָאֶרֶץ הַהוּא יֵצֵא אִישׁוֹר ג"ר וו"ק שבעולם התחתון יותר. אשור הוא מבניו של שם, והוא לא הסכים לקבל את נמרוד כמלך **וַיִּבֶן אֶת נִינְוָה** בינה. העיר הגדולה בעולם **וְאֶת רְחֹבַת עִיר** תבונה **וְאֶת כַּלְח** חכמה: **יָב וְאֶת רֶסֶן** דעת, שהיא: **בֵּין נִינְוָה וּבֵין כַּלְח הוּא** נינה **הָעִיר הַגְּדוֹלָה** עיר זו מלכות, ועיר גדולה זו בינה: **יָב וּמְצָרִים** שהוא יסוד **יָלַד אֶת** המשיך ובנה את פרצופי המלכות: **לוֹרִים** כתר. נולדו והוטבעו בים **וְאֶת עֲנַמִּים** חכמה **וְאֶת לְהָבִים** בינה, ומילוי הבינה הוא הבי"ל הרמוז בשם להבים **וְאֶת נִפְתָּחִים** תפארת. כל השמות של צאצאי מצרים מסתימים ב- י"ם - כי הם טבעו בים: **יָד וְאֶת פְּתֹרְסִים** חסד **וְאֶת כַּסְלָחִים** גבורה **אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים** תפארת פרטית **וְאֶת כַּפְתָּרִים** יסוד פרטי. סה"כ 8 אומות שיצאו מבני מצרים: {ס}

עוֹלְמוֹת הַקְּלִיפָה הֵם פְּסוּלֹת וּסְיָגִים שֶׁל עוֹלְמוֹת הַקְּדוּשָׁה!

טו וּכְנַעַן מלכות **יָלַד אֶת עֵידוֹן בְּכָרוֹ** כתר של העולם שמתחתיו **וְאֶת חַת** חכמה של העולם שמתחתיו. החכמה הבונה את המלכות, וזה מרומז בשם חת, ח חכמה, ת מלכות: **טז וְאֶת הַיְבוּסִי** יסוד **וְאֶת הָאֲמֹרִי** תפארת **וְאֶת הַגְּרִזִּי** מלכות: **יז וְאֶת חַתוּי וְאֶת הָעַרְקִי וְאֶת הַסִּינִי:** **יח וְאֶת הָאֲרֹדִי וְאֶת הַצְּמֵרִי וְאֶת הַחֲכֹתִי וְאַחֲרָיִם נִפְעוּ מִשְׁפָּחוֹת הַכְּנַעֲנִי** סה"כ 11 אומות שיצאו מבני כנען – כנגד י"א דרגות הטומאה, וי"א ארורים, בסוד: "ארור כנען": **יט וַיְהִי גְבוּל הַכְּנַעֲנִי מִצִּידוֹן בְּאַכָּה גְרָרָה עַד עֵזָה** **בְּאַכָּה סְדֹמָה וְעַמְרָה וְאַדְמָה וְצַבְיִם עַד לְשַׁע** אלו מקומות בעלות דין וקטנות: **כ אֵלֶּה בְנֵי חָם** שהוא גבורה **לְמִשְׁפַּחְתָּם לְלִשְׁנָתָם בְּאַרְצֹתָם בְּגוֹיָהֶם:** {ס}

כא וּלְשָׁם שהוא חסד **יָלַד גַּם הוּא אָבִי כָל בְּנֵי עֶבֶר אַחֵי יִפֶּת** שהוא תפארת **הַגְּדוֹל** התפארת יונק ממידת החסד שנקראת גדולה: **כב בְּנֵי שָׁם** שהוא חסד **עֵילָם** כתר, בסוד נעלם **וְאִישׁוֹר** בינה **וְאַרְפַּכְשָׁד וְלוֹד וְאַרְם** קליפת נגה: **כג וּבְנֵי אַרְם עוֹז וְחוּל וְנֹתָר וְמֶשֶׁ: כד וְאַרְפַּכְשָׁד יָלַד אֶת שָׁלַח וְשָׁלַח יָלַד אֶת עֶבֶר: כה וְלַעֲבָר** היה נביא **יָלַד שְׁנֵי בָנִים שָׁם הָאֶחָד פֶּלֶג** בימי פלג התחילו לקצר ימי בני אדם, כי מיום שנולד פלג לא בא אדם לכלל 300 שנה **כִּי בִּמְיֹוֹ נִפְלְגָה הָאָרֶץ** מעת לידתו החל דור הפלגה **וְשָׁם אַחִיו יִקְטָן** היה עניו, ומקטין את עצמו: **כו וַיִּקְטָן יָלַד** י"ג בניו רשעים, המקבילים ל"ג תיקוני דיקנא, אלא שהם הפוכים מהקדושה! **אֶת אֱלֹמֹדָד וְאֶת שְׁלֹף וְאֶת הַצְּרָפוֹת וְאֶת יִרְחָ: כז וְאֶת הַדּוֹרָם וְאֶת אוֹזֶל וְאֶת דְּקָלָה: כח וְאֶת עוֹבָל וְאֶת אַבִּימָאֵל וְאֶת שָׁבָא: כט וְאֶת אוֹפֵר וְאֶת חוּילָה וְאֶת יוֹבָב כָּל אֵלֶּה בְּנֵי יִקְטָן: ל וַיְהִי מוֹשָׁבָם מִמִּשְׁאֵל בְּאַכָּה סְפָרָה הַר הַקָּדָם: לא אֵלֶּה בְּנֵי שָׁם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְלִשְׁנָתָם**

פרשת נח

בְּאַרְצֵתֶם לְגוֹיֵיהֶם סה"כ 26 אומות שיצאו מבני שם – כ"ו – כי היחוד שלט עליהם: **לב אלה מושפחת בני**
נח לתולדתם בְּגוֹיֵיהֶם וּמֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ הַגּוֹיִם בְּאֶרֶץ אַחַר הַמַּבּוּל כל שבעים אומות העולם
ממשפחות בני נח: יפת ובניו – 15, חם ובניו – 31, ושם ובניו – 27. $15+31+27=74$ לבדוק אירורררר והרי שם, וארפכשד,
ושלח, ועבר – היו צדיקים והם לא נכללו באומות העולם: **{פ}**

מלכות – שביעי

כאן מתואר התהוות עולם הנקודים הנמשך ממלכות של אדם קדמון, שעליה נאמר: ויהי כל הארץ. הארץ זו המלכות ומעליה היסוד של אדם קדמון הנקרא כל. ומעל היסוד כל ח' ספירות ראשונות שהם ו"ק דאדם קדמון. **יא א ויהי כל הארץ שפה אחת** שפ"ה בגימטריה שכינה, ועיקר השראת השכינה היתה במדרש של שם ועבר.

ועבר היה נביא, ונודע לו שעתיד להיות הפילוג לכן קרא לבנו פלג – שבימיו התפלגה הארץ ודבריהם אהדים כולם היו מדברים בלשון הקודש, כי עדיין לא ניתנו ממונים על האומו, והנהגת השכינה היתה מתפשטת על כל העולם. אבל אחר כך כשבא נמרוד הרשע והמריד את האומות, התצמצמה השכינה בשכונתם של שם ועבר הצדקים, והשכינה מסרה את האומות בידם של השרים העליונים הממונים עליהם. ואז היה פילוג הלשונות שרומז על פילוג הממונים: **ב ויהי בנסעם מקדם** כאשר התחיל עולם הנקודים להיווצר, הוא יצא מתחת לטבור אדם קדמון, וזה סוד הנסיעה מתחת לפרסא! קדם הוא בחינת כתר של העולמות, והוא מלשון אחר וקדם צרתי. כאן אנו לומדים שהרי אררט היו במזרח וימצאו בקעה אותיות העק"ב – כי חשבו לדבוק בראש ובמקום זאת דבוק בעקב. ורצו לבנות הקליפה כדי שהיא תשלט עליהם ותניח אותם ללכת אחר שרירות ליבם הרע, כי ידעו שהקדושה מואסת כל המעשים הרעים, והקליפה מואסת כל המעשים הטובים **בארץ שנער** גימטריה כתר וישבו שם ממלכות דאדם קדמות מגיעים לכתר דנקודים, ומתיישבים שם:

הספירות צריכות לעלות לפה דאדם קדמון להשלים עצמם, כי יצאו עם אור דנפש בלבד, וצריכים השלמה לנרנח"י אורות.

ג ויאמרו איש ג"ר אל רעהו ז"ת הבה גימטריה י"ב, לרמוז שיש לבנות י"ב פרצופים נלבנה לבנים בחינת לבנה וכלי המוכן לקבל את האור ונשרפה לשרפה כי האורות לא החזיקו! הלבנה הקדושה היא מלכות שמים. ויש כנגדה ירח של הטומאה – שהכוחות שלה נקראים לבנים. והם רצו להחליף הרשויות ולתת קיום למלכות של הטומאה. הם רצו לבטל את המלכות הקדושה על ידי הדינים הקשים של הקליפה שהם אש שורף – ולא ידעו כי מלכות שמים היא אש אוכלת אש ונהיה להם **הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר** חמ"ר אותיות רמ"ח – שרצו לתת למלכות של הטומאה צורת פרצוף שלם בכל רמ"ח אברים:

י"ב פרצופים הם: עתיק ונוקבא, אריך אנפין ונוקבא, אבא ואמא, ישראל סבא ותבונה, ישראל ולא, יעקב ורחל. **החמר** מעמיד של הלבנה, וזה הצלם! שהוא ממוצע בין האור לכלי.

הם לא הסתפקו בעולם הנקודים ובמצבם הנוכחי, ורצו לעלות מעל הפרסא – מעל הטבור דאדם קדמון! **ד ויאמרו הבה נבנה לנו גימטריה אלקים עיר** מלכות דאדם קדמון, שנקראת גם: **ומוגדל** כשהיא עולה לז"א. דוגמת הזיווג של הקדושה - של יסוד ומלכות **וראשו בשמים** כתר דנוקבא דאדם קדמון מגיע לחזה ז"א הנקרא שמים, ועל ידי זה: **ונעשה לנו שם** שכינה. היו בונים כנסיות ומדרשות, ושמים בהם ספר תורה ועטרה על ראשו, ולא לשם ה' – אלה לשמם. וצד אחר מתגברים על ישראל ומתבטלת העבודה. ועליהם נאמר: "הומים גברו מאוד מאוד על הארץ" **פן נפויז על פני כל הארץ** אם לא יבנו את המלכות:

דור הפלגה רצו לקחת את המלכות לעצמם, ולהרידה מט' ספירות ראשונות. זה נקרא קיצוץ בנטיעות! וזה מעורר את מידת הדין.

ה ויירד אותיות ר"ו ד' יהוה לראת המשכת החכמה ממעלה למטה מביאה דינים! **את העיר ואת המוגדל** מכאן לומדים שהדינים לא ירשעו לפני שיראו ויבינו **אשר בנו בני האדם** אלה ניצוצי קרי מאדם הראשון, מאותם ק"ל שנים שנמחו במבול, והופצו בדור הפלגה, ועבדו בפרך במצרים. בניו של אדם הראשון שמרד בקונו. כי הקלקול הראשון הוא שגרם להם לחדש עכשיו קלקול נוסף, שהס"א התחזקה על ידי הקלקול הקדמוני ונתנה בליבם לעשות לה בניין בעולם: **ו ויאמר יהוה** למלאכים **הן עם אחד ושפה אחת לבלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות:**

כאשר עולם הנקודים עולה למלכות דאדם קדמון, הוא בבחינת: עם אחד, עולם הנקודים עם אחד שהוא אדם קדמון! והשכינה שהיא מלכות דאדם קדמון, רומזת ל: **ושפה אחת לכלם, שכינה גימטריה שפ"ה!** שהיא אחת עם ט' ספירות שמעליה, ויש חשש שיפרידו אותה מהבניין השלם.

ז הבה נרדה ונבבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו:

יש לקחת מהם את האורות שקנו מעלייתם למלכות דאדם קדמון, ואז יחזרו למטה לעולם הנקודים.
ח וַיִּפֶּן יְהוָה אֶתְּם מִשָּׁם מַמְלֹכֹת דָּאָדָם קְדָמוֹן עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ למטה מפרסא, למקום שעתידי להיות בו
 אבי"ע. ואז: **וַיַּחְדְּלוּ לְבַנֵּת הָעִיר: ט על בן קָרָא שְׂמוֹה בְּבַל** לפי שהפך ה' את לבבם על ידי פירוד
 הלבבות ובלבול הלשונות, שהרי בב"ל אותיות לב"ב – ומאחר שהתפכו הלבבות הפכו מלבב לבבל **כִּי שָׁם בָּלַל יְהוָה**
שִׁפְתַּי כָּל הָאָרֶץ וּמִשָּׁם הִפִּיצָם יְהוָה עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ ואז ניתן שליט לכל אומה ואומה: {פ}
 חמישה מינים בערב רב: נפילים, גיבורים, ענקים, רפאים, עמלקים – וסימנם נג"ע ר"ע. בגלל הערב רב נפלה
 ה' קטנה ממקומה.
 בלעם ובלק היו מצד של עמלק – אם נקח ע"ם של בלעם, ו- ל"ק של בלק – יישאר בב"ל.

עשרה דורות מאדם הראשון עד נח רומזים על עולם העקודים, ועשרה דורות מנח ועד אברהם רומזים על עולם הנקודים.
אברהם אותיות **ברא מ"ה**! כלומר שאברהם הוא סוד **מ"ה החדש שיצא ממצח עתיק**, ומאברהם אבינו התחיל **עולם התיקון!**
נח הוא יסוד דמלכות דעקודים, ונח בנה תיבה שבה כל שורשים של היקום מרוכזים במקום אחד, כמו שבעולם העקודים כל העשר ספירות בכלי אחד! **ושם בן נח הוא כתר של עולם הנקודים!**
י אֵלֶּה תּוֹלְדֹת שָׁם כל מקום שבו כתוב אלה פסל את הראשונים, פסל את אלו שנפרדו ללשונות שונים, ושם ותולדותיו היו בשפה ברורה. ולכן זרעו של שם היה עתידי לשלוט בכל העולם, ומבטלים מפניו כל שאר הממונים וכל שאר הלשונות **שָׁם בֶּן מֵאֵת שָׁנָה** שהם " ספירות דכתר דנקודים **וַיּוֹלֵד אֶת אַרְפַּכְשָׁד** חכמה דנקודים. במילה ארפכשד מוצאים ש"ך דינים, פ"ר דינים, א"ד של אדנ"י שגם הוא דין **שְׁנַיִם אַחַר הַמַּבּוּל** שגם מורה על דין. מבול גימטרייה מ"ב לא"ה. בתולדותיו של שם לא מוזכר מיתה – שהיו דבוקים בעץ החיים והתקיימה עליהם השראת הזיווג הקדוש, ואילו לעכו"ם אין זכיה לתחיית המתים – לכן נזכרה מיתתם. וגם לשון הקודש הוא לשון החיים:~

התורה לא מפרטת תולדות חם ויפת, כי באה לייחס את אברהם אבינו, שהוא כתר של עולם התיקון!
יא וַיְחִי וַיְחִי המשכת מוחין של: שָׁם שהוא הכתר דנקודים **אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת אַרְפַּכְשָׁד חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה** כח"ב חו"ג **וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת: {ס} יב וַאֲרַפְכְּשָׁד** חכמה חי בסוד החכמה תחיה את בעליה! כי בחכמה קיים אור החיה **חֲמִשׁ וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת שָׁלַח בִּינֵה: יג וַיְחִי אַרְפַּכְשָׁד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת שָׁלַח שְׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת:**
{ס} יד וַשָּׁלַח חֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת עֵבֶר ועל שמו נקרא אברהם העברי! **טו וַיְחִי שָׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת עֵבֶר שְׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת: {ס} טז וַיְחִי עֵבֶר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת פֶּלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת פֶּלֶג גְּבוּרָה: יז וַיְחִי עֵבֶר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת פֶּלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת רְעוּ תַפְאֶרֶת: יח וַיְחִי פֶּלֶג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת רְעוּ תִשַׁע שָׁנִים וּמֵאוֹת שָׁנָה 209 גימטרייה יצ"ק עם הכולל **וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת:**
{ס} כ וַיְחִי רְעוּ שְׁתַּיִם וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת שְׂרוּג נַח: כא וַיְחִי רְעוּ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת שְׂרוּג שְׁבַע שָׁנִים וּמֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת: {ס} כב וַיְחִי שְׂרוּג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת נַחֲוֹר הוד, ושמו מעיד על היותו דינים, בסוד נחר גרוני! נח"ר גימטרייה ג' פעמים אלקים: **כג וַיְחִי שְׂרוּג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת נַחֲוֹר מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת:**
{ס} כד וַיְחִי נַחֲוֹר תִּשַׁע וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת תְּרַח יִסּוּד: כה וַיְחִי נַחֲוֹר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת תְּרַח תִּשַׁע עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת: {ס} כו וַיְחִי תְּרַח שְׁבַע שָׁנָה ז'ו"ן. והיות והיסוד כולל ג' קווים, תרח הוליד ג' בנים: **וַיּוֹלֵד אֶת אַבְרָם קו ימין אֶת נַחֲוֹר קו שמאל וְאֶת הָרָן קו אמצע:****

כז וַאֲלֵה תּוֹלְדֹת תְּרַח תְּרַח הוֹלִיד אֶת אַבְרָם אֶת נַחֲוֹר וְאֶת הָרָן שלושה בנים כמו בני נח שהיו כנגד ג' קווים לבנות את העולם – כך אברם נחור והרן, כנגד שלושה קווים לבנות את הקדושה: אברם – קו ימין, נחור – קו שמאל,

הרן – קו אמצעי וְהָרֵן הוֹלִיד אֶת לוֹט לוט הוא הקליפה המכוננת את הפרי – לו"ט גימטריה מ"ה – האור שמאיר בקו האמצעי. ולוט נתקן קצת על ידי אברם, כדי שיהיה ראוי לעמוד בשלו, ולא תהיה הקליפה קשה ורעה: **כה** וַיָּמַת הָרֵן עַל פְּנֵי תֵרַח אָבִיו הראשון שמת בחי" אביו אחר המבול. והרן זכה שיצאה ממנו האישה הכי כשרה מכל הנשים – שרי אשת אברם בְּאֶרֶץ מוֹלְדֹתָיו בְּאוֹר כְּשָׂדִים: **כט** וַיִּקַּח אֲבָרָם וַנְּחֹר לָהֶם נָשִׁים שֵׁם אִשְׁתֹּ אֲבָרָם שָׂרִי וְשֵׁם אִשְׁתֹּ נְחֹר מְלֶכָה בֵּת הָרֵן אָבִי מְלֶכָה וְאָבִי יִסְכָּה זוהי שרי שנקראה יסכה משום שהיתה חשובה בפני כל העולם: שהיתה יפה מאוד וכשרה. יסכ"ה אותיות כ"י ס"ה – שם אדנ"י מאיר לה – וזה שם המלכות. ואחר שנעשית בת זוגו של אברם נקרא שמה שרי, שאברהם הוא חסד. ולבסוף הפך שמה לשרה כשהיא עלתה עד הבינה, בסוד: "כי היא היתה אם כל חי": **ל** וַתְּהִי שָׂרִי עֶקְרָה אֵין לָהּ וְלֹד־ כי ישמעאל היה ראוי שיצא מהשפחה הגרועה, ולא מהגבירה החשובה והכשרה: **לא** וַיִּקַּח תֵּרַח אֶת אֲבָרָם בְּנוֹ וְאֶת לוֹט בֶּן הָרֵן בֶּן בְּנוֹ וְאֶת שָׂרִי בְלֶתּוֹ אִשְׁתֹּ אֲבָרָם בְּנוֹ וַיַּצְאוּ אֹתָם מְאוֹר כְּשָׂדִים לְלֶכֶת אֶרֶץ כְּנַעַן וַיָּבֵאוּ עַד הָרֵן רוּמַז אֵל הַחַרוֹן וְאֵל תוֹקֵף הַדִּינִים וַיֵּשְׁבוּ שָׁם תרח עשה תשובה, מכל מקום הדין היה מתריס נגדו על שהטעה כמה פתאים בפסלים שלו. והיה צריך לתת לס"א את חלקה – וזה גופו של תרח, ולנשמתו של תרח הזעילה התשובה: **לב** וַיְהִיו יְמֵי תֵרַח חָמֵשׁ שָׁנִים וּמֵאֹתַיִם שָׁנָה וַיָּמַת תֵּרַח בְּחָרָן עד כאן נמנים 2000 שנים של תרו, ומאברהם ואלאה נמנים 2000 שנה תורה, כי אברהם התחיל להזהיר את העולם ופרסם את האמונה והייחוד: {ס}